

СПОМЕНИ ОТ ФРОНТА

Участвах във Втората световна война - първата фаза в Югославия, като командир на минохвъргачен взвод в състава на Седми пехотен Преславски полк - гр. Шумен. Моят взвод от минохвъргачната рота беше определен от тогавашния командир на полка полковник Георгиев да премине в състава на първа дружина с командир подполковник Куцаров, за да подпомагам с минохвъргачен огън настъплението на пехотните части. Бях старшина - школьник, а първото офицерско звание кандидат офицер, получих по време на бойните действия в с.Сурачево.

Целият полк замина за фронта на 24 септември 1944 г. с голяма влакова композиция от гара Шумен. Разтоварихме се на гара Пирот - Югославия и от там пеша с големи трудности се отпавихме през околностите на с. Бабушница към бойната линия. Задачата беше нашият полк да смени 19-ти пехотен полк гр. Разград, който воюваше вече няколко дни, предимно в околностите на с.Равна Дъбрава и беше дал много жертви, от които 28 души от с.Садина Поповска община. От това село, което наброяваше тогава 4 хиляди души, имаше най- малко 120 фронтаваци. Битката беше жестока, защото една част от нашата армия беше заела такива позиции, от където обстрелваха с картечен и минохвъргачен огън нашето настъпление. След четиридневна жестока битка в околностите на с. Равна Дъбрава, германските части бяха принудени да се оттеглят и ние продължихме да ги преследваме. Превзехме с бой гр.Ниш, Куршумлийски бани, Подуево, Косово поле и стигнахме до градовете Вучи Трън и Прищина. От там целият Седми пехотен полк беше върнат в България, а преследването на германската армия беше продължено от формираната Първа Българска армия с командир генерал - полковник Владимир Стойчев.

Капитан от запаса Костадин МАЛЧЕВ, Попово